

[Niels Helveg Petersen]

afsætter midler til at gøre det. Det er efter vores opfattelse svagt, at de partier, som taler om at ville forsvarrets vel, ikke har andet at byde på end et lidt fortvivlet lapperi på en udslidt 1973-ordning. Det er efter vores opfattelse ikke et tilfredsstillende grundlag for den forsvarspolitiske diskussion. Men som følge af dette er den forsvarspolitiske situation i dag mere uafklaret end nogen sinde. Der er uklarhed om den fremtidige struktur, ja, der er faktisk slet ikke taget hul på strukturdiskussionen. Der er uklarhed om budgetrammerne, og der er uklarhed om, hvilken forstærkningspolitik Danmark skal følge.

Efter radikal opfattelse må det stå klart, at man ikke skal indlade sig på nogen forandring af forstærknings- og depotpolitikken. Vi vil modarbejde en ændring af depot- og forstærkningspolitikken, således som den har været skitseret. Vi vil modarbejde øgede bevillinger. Vi vil arbejde for en nulløsning for forsvarret, og med en nulløsning mener vi en reel nulløsning.

Vi har for nylig fået rapport fra statsrevisorerne om, at der i 1979 var tale om en overdækning på løn- og prismekanismen for forsvarret på 120 mill. kr. Det radikale venstre finder det uacceptabelt, at der bruges penge uden for det bevillingsmæssige system, som det her er sket. Hvis man forestillede sig, at der på noget andet område inden for det offentlige, på kulturministeriets område, på uddannelsesområdet, på socialministeriets område, havde været tale om en overskridelse med 120 mill. kr., som ikke var at finde i budgetterne, som ikke var at finde i nogen vedtaget reguleringsmekanisme, så ville dette hus stå på den anden ende, så ville vi høre et ramaskrig. Vi ville være druknet i en byge af dagsordener og forespørgsler fra hr. Poulsgaard og hr. Brixtofte og hr. Ninn-Hansen, og hvem der ellers ville have ført sig frem. Det er uacceptabelt, at man på forsvarsområdet accepterer en reguleringsmekanisme, som ikke er hjemlet. Vi må kræve, at forsvarsbudgetterne indrettes på ganske samme måde som andre offentlige budgetter. Vi venter opmærksomt på tallene fra 1980 for at se, om der også for 1980 er tale om overdækning. Vi mener, at skal der anvendes flere midler på forsvarsområdet, kræver det politiske beslutninger; det må ikke ske via en hemmelig automatik.

Om det indenrigspolitiske vil jeg først gøre den bemærkning, at jeg med glæde så og hørte det afsnit i statsministerens tale, som vedrørte beskyttelsen af vore naturværdier. Der er her tale om, synes jeg, et andet eftertryk på dette spørgsmål, end vi har set tidligere. Vi glæder os til, at vi kan udmønte dette i den kommende samling. Vi møder med forslag fra radikal side straks ved samlingens begyndelse om en udbygning af beskyttelsen af naturværdierne. Vi håber, at de bemærkninger, statsministeren gjorde i sin tale i dag, varsler om, at der nu kan nås nogle konkrete, praktiske politiske resultater.

Det vigtigste, der er sket i denne samling, er aftalerne og lovgivningen vedrørende Nordsøolien. Der er truffet aftaler og ændret aftaler med koncessionshaverne. Der er gennemført en ny undergrundsløvslov, og der er truffet beslutning om en olieferledning. Først da et flertal her i salen havde tilkendegivet, at der i givet fald kunne blive tale om lovgivning, kom der realistiske forhandlinger i gang om Nordsøolien. I det radikale venstre ser vi med tilfredshed tilbage på, at vi medvirkede til at skabe forudsætning for en forhandlingsløsning. Den er ikke uden svagheder – om de er alvorlige, kan faktisk kun tiden vise – men det er under alle omstændigheder et langt, langt bedre grundlag for planlægning og udnyttelse af ressourcerne, som placerer samfundsinteresserne stærkere end hidtil, og det var det, der var drivkraften også i det radikale venstres ønske om en genforhandling. Vi får større forsyningsikkerhed, vi får økonomiske fordele, vi får store investeringer og beskæftigelsesmæssige fordele af de beslutninger, som er truffet vedrørende Nordsøen.

Det var interessant, at statsministerens tale ikke kom ind på en beslutning om a-kraft. Tavshed på det punkt er også en slags budskab. Sandheden er, at en beslutning om eventuel indførelse af a-kraft ikke er aktuel politik i Danmark og ikke bliver det foreløbig. Det hilser vi med tilfredshed.

Energidiskussionen om Nordsøolien må ikke overskygge det forhold, at der er behov for en meget stærk indsats både for at udnytte vedvarende energikilder og for at opnå yderligere energibesparelser. Hvad energibesparelser angår, har vi nået betydelige resultater i Danmark; internationalt er vor placering her aldeles udmærket. Vi må videre ad